

кога никнѣтъ на дѣте зѣби придружятъ го и други лошетин и то много различни. Отъ тѣхъ най-обикновена е прыщѣ по снагѣ-тѣ, които ся изсыпѣтъ прѣди да ся явятъ зѣби-ти или въ сѣщото врѣме съ тѣхъ.

Колкото за това какъ растѣтъ зѣби-ти, за него ся знае ето что: въ прѣво-то начяло на живота прѣкне ся у всякѣ челюсть връволица отъ малкы стаицы, до които на дѣно-то допиратъ жилицы и нервицы. Поотпослѣ у всякѣ стаицѣ ся намира по една малка пѣпчица, и у неѣ на долнѣй край има подвѣдѣ за зѣбы. У тѣѣ подвѣдѣ достигатъ оныя жилицы, та тамъ ся разстилатъ и настилатъ костены чюрупчицы; това настилане и насаждане става на пластове. Отъ прѣвѣй пластъ, что ся напласти, стане връхъ-тѣ на зѣба. Отпослѣ колкото повече ся настила изотдолъ пластъ по пластъ, толкова повече връхъ-тѣ на зѣба ся протыква нагорѣ и така ся направи шѣя-та на зѣба. Корень-тѣ на зѣба покѣсно забере да ся прави, и при това ся разстелѣтъ и костены прѣграды между зѣбы-ты та ся начини така наречено-то зѣбище. Когато растѣтъ коренне-ти, тогава естествено вѣнкашни-ти зѣби ся надвигатъ и излизатъ нагорѣ. Мясѣ-та отъ вѣнцы-ты между зѣбы-ты ставатъ все пѣтънкы доклѣ найсѣтѣ докрай не останѣтъ и шѣи-ты на зѣбы-ты ся озѣбятъ навѣнѣ. Испрѣво зѣбѣ-то ся види като едно ситно зрънце, а послѣ излѣзе цѣло. Прѣви-ти или *млѣчни-ти* зѣби на брой сѣ двадесять, и то десять отгорѣ и десять отдолѣ; отъ тѣхъ на всякѣ челюсть има по чѣтыре *прѣдни* или *рѣзца*, по чѣтыре *кѣтника* и по два *очны* или *кучи*.